

Hendan myndin er tikin oman eftir Landavegnum, á horninum, har Sigmundargøta, Landavegur, Dr. Jakobsensgøta og Kríms Kambansgøta mótast, í 1906

Kelda: »Traðkaðu fólkinum slóð 2«, Havnin 1900-1940, Finnur Johansen

Grím Kambans gøta í 1906

Vit eru á horninum við handilin hjá Poul Restorff í 1906, har Gríms Kambans gøta, Sigmundargøta og Landavegurin koma saman

Myndin er úr bókinn Traðkaðu fólkinum slóð hjá Finni Johansen, og hann skriv-
ar soleiðis:

»Gentan við kurvuni fer av Landavegnum tvørtur um Sigmundargøtu og oman í Gríms Kambansgøtu. Longst vinstrumegin hómast kirkjugarðurin á Svínaryggi, og fram við honum er framhaldið av Dr. Kobsensgøtu, frá Dalavegnum yvir í Landsvegin. Millum hesar vegir er tann girdi trikantandi urtagarðurin.

Húsinu vinstrumein frá eiga Sigmund Arge, Magnus Jacobsen á Kamarinum, Meinhard Jacobsen, Julius hristiansen í Dali, fjós og hjallur hjáFrants Restorff og húsinu, Frants Restorff, eldri, bygdi á Skálatrøð, og sum eitt langt skifti vóru skúlástjóráhús.

Handilin hjá Poul Restorff er seinni bygður heilt út í vegin, har gróttgarðurin stendur.

Høgrumegin stendur Skálabonkur.»

Skálabankur sigur kanska eldri fólki nakað, og hann er eitt nú umræddur í yrkingini hjá Hans Andreas Djurhuus «Lítið yvir Føroyaland». Sambært frásøgnini hjá Finni Johansen omanfyri stendur bankurin har, sum dyrnar eru inn í «Á Handilin», sum fyrr var handilin hjá Poul Restorff.

Myndin er sum sagt tikin í 1906,

meðan yrkingin hjá Hans Andreasi er frá 1921. Men kaga vit í Føringatíðindi, so finna vit eisini ein greinastubba har um Skálabonk í blaðnum, sum kom út 1.

mars í 1892. Har skrifvar ein, ið kallar seg
Kurlufaks soleiðis:

»Skálabonkur er farin. Ikki stóri skálabonkur norð i Sjeyndum, men lítli

skálabonkur í Havn. Han var so gamalur,
at hann toldi ikki nýgjárskætið. Síðan
hefur hann ligið sum eitt talandi vitni
um, at Havnafólk antin eru ærligari enn

annað fólk ella at tey ikki hava torvneyð,
so at tey harfyri ikki týma at dragsa sær
sprekini til húsar.

– Um það onkuntið fæst í lag, at bonkurin kemur upp aftur at standa, so sakar það lítið, um minkilsí verður komið í hann, líkasum það kom í svörtu talvu á sinni. Hevði hann bara komið í lag. Um hann ikki verður longri, enn at eitt ella tvey fáa sitið á honum, Hann var so hentur, so hentur fyri frígjafólk um kvøldanar.«

»Skálabonkur« er eisini eitt staðarnavn norðast á Streymoy – men í myndatalu var »Skálabonkur« eisini nýttur um gamlar dreingir, gamlar gentur og fríggjarafólk. Kanska onkur lesari veit meira at siga okkum um hetta.

*Hendan myndin er
tíkin á sama vegamóti
– tó 107 ár seinni...*

Mynd: Álvur Haraldsen